

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Krzysztof Filipiak

Verwerende partij: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de uit artikel 43, eerste en tweede alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voortvloeiende regelingen aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen de nationale Poolse bepalingen vervat in artikel 26, eerste alinea, sub 2, van de wet van 26 juli 1991 op de inkomstenbelasting (ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych) (omissis), die het recht om van de belastinggrondslag van de inkomstenbelasting het bedrag van de verplichte socialeverzekeringsbijdragen af te trekken, uitsluitend beperken tot de bijdragen die op grond van de bepalingen van nationaal recht zijn betaald, alsmede in artikel 27b, lid 1, van de wet van 26 juli 1991 op de inkomstenbelasting, die het recht om van de inkomstenbelasting het bedrag van de verplichte ziektekostenverzekeringsbijdragen af te trekken, uitsluitend beperken tot de bijdragen die op grond van de bepalingen van nationaal recht zijn betaald, in een situatie waarin een Poolse staatsburger die in Polen onbeperkt belastingplichtig is over in Polen belaste inkomsten, ook bijdragen aan de verplichte sociale- en ziektekostenverzekering in een andere lidstaat afdraagt uit hoofde van een aldaar uitgeoefende economische activiteit, maar die bijdragen in die andere lidstaat van de Europese Unie niet van het inkomen of van de belasting werden afgetrokken?
- 2) Moeten het beginsel van de voorrang van het gemeenschapsrecht en de uit de artikelen 10 EG en 43, eerste en tweede alinea, EG voortvloeiende regelingen aldus worden uitgelegd, dat zij voorgaan boven de nationale bepalingen vervat in de artikelen 91, leden 2 en 3, en 190 van de grondwet van de Republiek Polen (DZ. U. z 1997 r. nr. 14. poz. 176. zoals gewijzigd), voor zover een uitspraak van het Constitutionele hof op basis daarvan pas later effect sorteert?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 17 juli 2008 — Olympique lyonnais/Olivier Bernard, Newcastle UFC

(Zaak C-325/08)

(2008/C 247/15)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Olympique lyonnais

Verwerende partijen: Olivier Bernard, Newcastle UFC

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet het in artikel 39 EG neergelegde beginsel van het vrije verkeer van werknemers zich tegen een bepaling van nationaal recht op grond waarvan een speler van de categorie „beloften” die bij afloop van zijn opleidingsperiode een contract als beroepsspeler tekent bij een club uit een andere lidstaat van de Europese Unie, kan worden gelast schadevergoeding te betalen?
- 2) Zo ja, vormt de noodzaak om de indienstneming en de opleiding van jonge beroepsspelers aan te moedigen, een legitieme doelstelling of een dwingende reden van algemeen belang die een dergelijke beperking kan rechtvaardigen?

Beroep ingesteld op 29 juli 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Litouwen

(Zaak C-350/08)

(2008/C 247/16)

Procestaal: Litouws

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: A. Steiblytės en M. Šimerdovos)

Verwerende partij: Republiek Litouwen

Conclusies

- vast te stellen dat de Republiek Litouwen de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 6, lid 1, en punt 4 van deel II van bijlage I van richtlijn 2001/83/EG ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/63/EG ⁽²⁾, en krachtens artikel 3, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2309/93 ⁽³⁾ en artikel 3, lid 1, van verordening (EG) nr. 726/2004 ⁽⁴⁾, door de nationale vergunning voor het in de handel brengen van het geneesmiddel „Grasalvas” te handhaven;
- de Republiek Litouwen te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- i) Volgens artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG is de Republiek Litouwen verplicht om na te gaan of de voor de toetreding verleende vergunningen voor het in de handel brengen voldoen aan de voorwaarden van het op het ogenblik van de toetreding geldende communautaire geneesmiddelenrecht en, vanaf 1 mei 2004, om ervoor te zorgen dat slechts geneesmiddelen in de handel worden gebracht waarvoor een vergunning is afgegeven die aan deze voorwaarden voldoet.
- ii) Aangezien het geneesmiddel „Grasalva” niet voorkomt in aanhangsel A bij bijlage IX bij de toetredingsakte van 2003, kon dit geneesmiddel niet onder de overgangsbepalingen vallen en slechts vanaf 1 mei 2004 in de handel worden gebracht indien het voldeed aan alle gemeenschapsrechtelijke vereisten inzake kwaliteit, veiligheid en doeltreffendheid die gelden voor gelijkwaardige biologische geneesmiddelen, met

name die welke zijn vastgesteld in punt 4 van deel II van bijlage I bij richtlijn 2001/83/EG, zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/63/EG.

- iii) De bevoegde autoriteiten van de Republiek Litouwen hebben zelf vastgesteld dat de documenten betreffende het geneesmiddel „Grasalva” niet overeenkomstig punt 4 van deel II van bijlage I bij richtlijn 2001/83/EG, zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/63/EG, gegevens over preklinische en klinische onderzoeken bevatten waaruit blijkt dat dit geneesmiddel beantwoordt aan de vereisten inzake veiligheid en doeltreffendheid die gelden voor gelijkwaardige biologische geneesmiddelen.
- iv) Aangezien de nationale vergunning voor het in de handel brengen van het geneesmiddel „Grasalva” niet voldoet aan de vereisten van punt 4 van deel II van bijlage I bij richtlijn 2001/83/EG, zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/63/EG, kon dit geneesmiddel slechts vanaf de toetredingsdatum in de handel worden gebracht indien een vergunning voor het in de handel brengen ervan was afgegeven volgens de gecentraliseerde procedure van artikel 3, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2309/93 (dat van toepassing was tot en met 20 november 2005) of artikel 3, lid 1, van verordening (EG) nr. 726/2004 (dat van toepassing was vanaf 21 november 2005).

(¹) Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB L 311, blz. 67).

(²) Richtlijn 2003/63/EG van de Commissie van 25 juni 2003 tot wijziging van richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB L 159, blz. 46).

(³) Verordening (EEG) nr. 2309/93 van de Raad van 22 juli 1993 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen voor en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling (PB L 214, blz. 1).

(⁴) Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136, blz. 1).

Beroep ingesteld op 30 juli 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-356/08)

(2008/C 247/17)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: E. Traversa, A. Böhlke, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Hof

- te verklaren dat de Republiek Oostenrijk, door van elke arts die zich in Oberösterreich vestigt, te verlangen dat hij een bankrekening bij de Oberösterreichischen Landesbank opent waarop de honoraria voor verstrekkingen in natura door de ziekenfondsen kunnen worden overgemaakt, de krachtens de artikelen 43 EG, 49 EG en 56 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Republiek Oostenrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De invoering van een verplichte bankrekening, waarop bovendien alle honoraria voor de verschillende verstrekkingen in natura door de ziekenfondsen moeten worden overgemaakt, is onevenredig aan de noodzaak te verzekeren dat de berekening en de heffing van de bijdragen die in Oberösterreich gevestigde artsen aan de Ärztekammer verschuldigd zijn, volgens de voorschriften verlopen. De bestreden regelingen behelzen derhalve ongerechtvaardigde beperkingen van drie door het Verdrag gewaarborgde fundamentele vrijheden: de vrijheid van vestiging van in andere lidstaten gevestigde artsen en banken, het vrij verrichten van diensten en het vrije kapitaalverkeer.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Helleense Republiek

(Zaak C-357/08)

(2008/C 247/18)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: G. Zavvos, gemachtigde)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2005/14/EG (¹) van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 houdende wijziging van de richtlijnen 72/166/EEG, 84/5/EEG, 88/357/EEG en 90/232/EEG van de Raad en richtlijn 2000/26/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek verwijzen in de kosten.